

wie i szeregowcy, tudzież kilka osób obecnie cywilnych. Po uroczystości dekorowania odbyła się defilada przed jen. Jędrzejowskim i odznaczonymi.

Sześćdziesięciolecie „Bratniej Pomocy” słuchaczy lwowskiej Politechniki.

Sześćdziesiąt lat minęło w dniu 5 listopada od chwili założenia Bratniej Pomocy słuchaczy lwowskiej Politechniki.

niego wielu innych Bratniaków złożyło życie za Ojczyznę. Równie żywą była działalność młodzieży technicznej na innych polach pracy narodowej, w zrzeszeniach oświatowych, społecznych i t. d., a w ostatnim siedmioletnim wojennym stali zawsze w pierwszym rzędzie z tymi, którzy z orężem w ręku walczyli o wolność ojczyzny. Mowca zakończył złożeniem hołdu poległym bohaterom i okrzykiem na cześć Polski.

Następnie odczytano telegramy z życzeniami.

Uczczenie pamięci amerykańskich lotników: Ekshumacja zwłok poległych celem złożenia ich w wspólnym grobowcu na cmentarzu Obrońców Lwowa.

skiej Politechniki. Piękną tę rocznicę obchodzili uroczystie tak obecni jej członkowie, jak i dawniejsi, między którymi znalazło się nawet dwu z jej założycieli.

Na obchód jubileuszowy oprócz licznie zgromadzonych obecnych członków przybyli byli członkowie Towarzystwa ze wszystkich stron Polski oraz reprezentanci władz miejscowych i prasy. Z pośród założycieli Stowarzyszenia uczestniczyli jeszcze w tym pięknym obchodzie prof. Jaegerman i inżynier Cze-

Dalsze przemówienia wypowiedzieli: obecny rektor Politechniki p. Huber, wskazując na zadania techników, którzy mają odbudować Polskę, wiceprezydent Stahl, imieniem Tow. politechnicznego, p. Adamiak imieniem młodzieży uniwersyteckiej, p. Michejda imieniem Akademii górniczej w Krakowie.

Na zakończenie przemawiał obecny prezes „Bratniej Pomocy” p. Nawrocki, kreśląc współudział młodzieży technicznej w walkach lat ostatnich o utrwalenie i obronę bytu odrodzonej Ojczyzny, a w szczegól-

wał się, wybierając Wydział, w skład którego wchodził: prof. Dziwiński jako prezes, prez. Rybicki i prof. Anczyz wice-prezesi, prof. Bartel skarbnik, prof. Weigel, sekretarz.

Po przemówieniu prof. Jaegermana, który przypominał warunki wśród jakich młodzież techniczna podczas powstania towarzystwa przed laty sześćdziesięciu pracować musiała, uczestnicy Zjazdu udali się na wspólny obiad.

Wieczorem odbył się w Kasynie miejskim wielki raut.

Uczczenie pamięci amerykańskich lotników.

Wybitną rolę przy obronie naszych wschodnich kresów w najgorętszym dla nas czasie, gdy zdawało się, że dla Polski wybiła ostatnia godzina, odegrała amerykańska VII. eskadra lotnicza imienia Tadeusza Kościuszki. Członkowie jej oddali armii polskiej i całemu naszemu społeczeństwu niezapomniane nigdy usługi zdobywając sobie prawo do niewygasającej nigdy wdzięczności. Ogół polski nie szczędził im też zasłużonych wyrazów uznania, a ostatnio dał mu wyraz w oddaniu hołdu pamięci trzech jej członków, którzy na naszym wschodnim froncie polegli śmiercią bohaterską. Byli nimi lotnicy amerykańscy: Arthur Kelly, Edmund Graves i Mac Callum.

Zwłoki poległych bohaterów, złożone tymczasowo na cmentarzu Obrońców Lwowa w grobach prowizorycznych, postanowiono przenieść do wspólnego grobowca, zbudowanego kosztem wdzięcznego pol-

Nowy kurator Okręgu Szkolnego na zach. Małopolskę:
Profesor Jan Owinski, nowomianowany kurator Okr. Szk.
na zach. Małopolskę

skiego ogółu. W tym celu zawiązał się we Lwowie komitet, w skład którego weszli pp. Janina Ebenbergerowa, Ignacy Dembowski, wicepr. dr. Stahl, kapitan Konopka i por. J. Weber. Wydano odezwę do społeczeństwa z gorącym apelem do składania datków na pokrycie kosztów budowy grobowca i pomnika oraz przystąpiono do przeniesienia zwłok do gotowego już wspólnego grobu.

Ceremonia ta odbyła się w dniu 10. listopada w sposób skromny, ale bardzo uroczysty. Zwłoki poległych wydobyto z tymczasowych grobów, aby je przenieść do wspólnego grobowca, wykonanego według projektu twórcy przebudowy cmentarza Obrońców Lwowa, p. Indrucha. W pogrzebie wzięła udział kompania honorowa wojska, muzyka wojskowa, grono oficerów z jen. Jędrzejowskim. Komitet budowy pomnika Amerykanów z wiceprez. dr. Stahlem, przedstawiciele Komitetu pol. amer. i garść publiczności. Nad grobowcem przemówił po polsku pastor dr. Kesselring, oddając cześć poległym bohaterom, którzy odwdzięczyli się Polsce za usługi, oddane Ameryce przez Kościuszkę. Następnie odprawiono modły w języku angielskim. Orkiestra odegrała hymn polski i amerykański.

Starania Komitetu powinny się spotkać z wydatnym materalnym poparciem całego polskiego społeczeństwa, które bodaj w ten skromny sposób uczci pamięć obrońców swej wolności. Spoczęli snem wiecznym na obcej ziemi, której mieszkańcy nazwiska ich zachowają głęboko w wdzięcznym sercu, a wspomnienie swych obrońców przekażą przyszłym pokoleniom.

Rokowania gospodarcze o Górny Śląsk: Przewodniczący delegacji niemieckiej dr. Schiffer (na lewo) wraz z swym zastępcą Lewaldem w drodze na narady przedwstępne w parlamencie Rzeszy.

chowicz. Obok nich brali udział w uroczystości sędziwi profesorowie i inżynierowie i architekci, którzy w pierwszych latach istnienia tej pożytecznej instytucji wchodził w skład jej członków. Obchód rozpoczął Chór techniczny odśpiewaniem pięknej kantaty, poczem profesor Dziwiński, prezes stowarzyszenia z przed lat pięćdziesięciu serdeczną przemową powitał Zjazd, kreśląc dzieje towarzystwa, które przez długich lat dziesiątki, w czasach niewoli podtrzymywało ducha patriotycznego wśród młodzieży. Pierwszy prezes towarzystwa Zygmunt Podlewski zginął w walkach o wolność w r. 1863, a obok

ności podczas odparcia nawały bolszewickiej oraz ostatnio na Górnym Śląsku. Kantata Chóru technicznego zakończyła uroczystość.

Obchód jubileuszowy „Bratniej Pomocy” dał punkt wyjścia do utworzenia nowej pięknej instytucji a mianowicie Związku Przyjaciół Bratniej Pomocy Politechniki lwowskiej. Do towarzystwa tego należeć będą dawni członkowie „Bratniej Pomocy”. Celem Związku jak jego nazwa wskazuje, jest udzielenie pomocy i rady dla uczących się techników. Po zakończeniu obchodu jubileuszowego nowopowstały Związek odbył obrady nad statutem oraz ukonstytu-

